

DE TERUGTOCHT VAN EEN AARTSVADER

of

HET EINDE VAN HET BEGIN

"Ook wij hebben pas zo'n vijfenzeventig mensenjaar geleden tot ons afgrijzen ontdekt, hoe snel de technische vaardigheden daar beneden toenamen en wat de mensen er mee zouden gaan doen, - niet alleen op biotechnologisch gebied, maar op alle andere gebieden ook. Binnen afzienbare tijd is er alleen nog een sterfhuisconstructie over van onze organisatie, waarna de hemel ten slotte als een boek zal worden toegerold."

(Harry Mulisch, *De ontdekking van de hemel*, blz. 10)

Het besluit stond onherroepelijk vast. Na de Stenen Tafelen moest ook Jacob naar hogere sferen terugkeren. Zijn Gevecht en Zegen floreerden jammerlijk genoeg niet meer in een marktcultuur, geleidelijk gegroeid na een opmerkelijke Transformatie en toenemende Transparantie. Maar naar menselijke maatstaven gerekend was het echter nog veel te jong om van zijn aardse standplaats te worden opgehaald.

Jakob worstelt met de engel

Genesis 32, 23-32

23 Maar tijdens die nacht stond hij op en stak met zijn twee vrouwen, zijn twee slavinnen en zijn elf kinderen het wed van de Jabbok over. 24 Toen Jakob hen met zijn bezittingen over de rivier had gebracht, 25 bleef hij alleen achter. En een man worstelde met hem, tot het aanbreken van de dageraad. 26 Toen de man gewaar werd dat hij Jakob niet aankon, stootte hij hem bij de worsteling boven tegen de heup, zodat die ontwricht werd. 27 Daarop zei de man: "Laat mij gaan, want de dageraad is aangebroken." Maar hij antwoordde: "Ik laat u niet gaan, wanneer gij mij niet zegent." 28 Hij vroeg: "Hoe is uw naam?" Hij gaf ten antwoord: "Jakob." 29 Toen zei hij: "Voortaan zult ge geen Jakob meer heten, maar Israël, want gij hebt met God gestreden en met mensen en gij hebt hen overwonnen." 30 Nu vroeg Jakob: "Maak mij uw naam bekend." Maar hij zei: "Waarom vraagt ge naar mijn naam?" Toen gaf hij hem ter plaatse zijn zegen. 31 Jakob noemde die plaats Peniël, "want – zo zei hij – ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en ik ben toch in leven gebleven." 32 De zon ging op, zodra hij Peniël voorbij was. Sindsdien was hij mank aan zijn heup.

Patricia en Sabrina, twee van Zijn meest prominente paladijnen, kregen de leiding over de operatie. Als meeting point werd de boardroom gekozen, waar een kleine vertegenwoordiging van de Raad zich na het flexwerk zou schuilhouden tot aan het moment van de overdracht.

De deal werd nauwkeurig en in het diepste geheim voorbereid. Om zo weinig mogelijk richtbaarheid aan de delicate ruil te geven, werd het draaiboek met uiterste precisie en volgens de geldende ISO-procedures opgesteld. De kwaliteit van de afzonderlijke stappen en details werden zorgvuldig geborgd. Een afbreukrisico moest bovendien eventuele schadeclaims voorkomen. Op de achtergrond zou een calamiteitenteam klaar staan om onverwachte situaties het hoofd te bieden. In ruil voor Jacob zou het toekomstige lerarentekort via een spraakmakende campagne met onmiddellijke ingang worden opgeheven. Bovendien zou het Nieuwe Leren vervroegd op alle scholen in Nederland worden ingevoerd.

Die avond heerste er absolute rust in het Gebouw. Het zwakke schijnsel van de maan zette de Uil op de voorgevel in een onzeker licht. Tegen middernacht kondigden zich de eerste tekenen van de Actie aan. Een zachte bries beroerde de bedrijfsvlaggen en bijna geruisloos

openden zich de deuren in het Portaal, waar zich het begin van een intrigerend Kennislandschap uitstreckte. De Overdracht verliep, zoals verwacht, vlekkeloos perfect. Beide partijen hielden zich aan het afgesproken Protocol. In nog geen 10 minuten was de zaak beklonken.

Toch vond aan het eind van de Operatie nog een onverwachte worsteling plaats tussen een van de paladijnen en een lid van de Raad, die daarbij aan de heup werd getroffen en veroordeeld om voortaan hinkend op twee benen door het leven te gaan. Aldus werd de basis gelegd voor de verdere ontwikkeling van een hybride Organisatie

[Het bronzen beeldje *Jacob: gevecht en zegen* werd vervaardigd door de inmiddels overleden kunstenaar Wim Dieleman en door de inmiddels eveneens overleden oud-collega Cas Verbeek bij zijn afscheid in december 1996 aan KPC Groep geschonken. Het beeldje werd in het najaar 2001 vermoedelijk gestolen en is sindsdien spoorloos.